

XI.

Betænkning

afgivet

af det af Folkethinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov, hvorved
Coloniernes indre Anliggender udgaae af Kongeriget Danmarks særlige
Anliggender.

Det angaaende ovenansførte Lovforslag nedsatte Udvalg anseer det som Lovens Hovedformaal at ordne Coloniernes Stilling til Monarchiet og Kongeriget Danmark, til Rigsraadet og Rigsdagen. Dette Hovedformaal søger nu det forelagte Lovforslag at opnaae paa den Maade, at Alt, hvad der vedrører Colonierne, bliver et Fælles-Anliggende; derved denne Ordning ei maatte vinde Bifald, troede Udvalgets Fleertal, at det var sammes Pligt at bringe i Forslag en anden Ordning, hvorved Lovens Hovedformaal kunde naaes, og at der i Forretningsordenen Intet var til Hinder for at stille denne nye Ordning som et Endringsforslag til det forelagte Lovudkast. Efter Forhandlingerne ved denne Sags første Behandling i Folkethinget har man Grund til at antage, at saavel Ministeriet som dette Thing bifalder denne Anskuelse.

Det første Spørgsmaal, som Udvalget altsaa havde at afgjøre, var, om det kunde tilraade Lovforslaget i den Stikkelse, hvori det var kommet fra Regjeringen. Udvalget er eenstemmigt af den Formening, at det ikke er tilraadeligt at henlægge Vestindiens indre Anliggender til Monarchiets Fællessager. Efter disse Anliggendes egen Bessaffenhed kan det ikke antages, at de derved vilde komme under en hensigtsmæssig Bestyrelse; hvad der vedrører Retsvæsenet paa Verne, finder sin sagtyndige Oberbestyrer i Justitsministeren, og Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet vil bedst være i Stand til paa en heldbringende Maade at ordne Sager vedrørende Kirke- og Skolevæsenet. At lægge alle Sager, vedrørende Vestindien, i een Ministers Haand kan vel under overordentlige Omstændigheder, der gjøre Krav paa en aldeles udeelt Virksomhed hos Administrationen, være hensigtsmæssigt, men under Tingenes mere rolige Gang varetages de forskjellige Anliggender bedst af de Mand, hvis hele Opmærksomhed er henvendt paa Sager af lignende Bessaffenhed. Henlægges alle Vestindiens Sager under Monarchiets Fælles-Anliggender, saa vil denne Fordeel ikke kunne opnaaes, da derved hele Vestindiens Administration vil blive overdraget til en enkelt Minister.

De forskjellige Repræsentationers Bessaffenhed gjør ogsaa en Forandring i det nu grundlovmæssigt bestaaende Forhold utilraadeligt. Rigsraadet har nemlig med Hensyn til de øvrige Dele af Monarchiet ikke at gjøre med saadanne Sager, som de der for Vestindiens Vedkommende ved det forelagte Lovudkast foreslaaes henlagte under samme, og derved nu den almindelige Erfaringsætning, at en Autoritet paatrykkes et vist Præg af sin Stilling, og Bessaffenheden ved de Hovedsager, der ere betroede dens Afgjørelse, ogsaa skulde komme til Anvendelse paa Rigsraadet, saa turde det bestryktes, at samme vilde ved Behandlingen af Vestindiens indre Anliggender mere see paa disse Sagers Betydning for Moderlandets Handel og Finantvæsen, end paa deres egen Bessaffenhed og Interesse for Colonien.